

ren: Men Møllerne h. Den ærede Ordfører nævnte Møllerne. Om den ene af dem er der fremsat Forslag, og den anden, Frederiksgave, kan ikke sælges, fordi den ligger saa langt inde paa Hovedgaardens Marker, at den ikke er skiftet til at sælges. Hvad angaaer Møllen ved Esrom Sø, da har Regjeringen allerede ved de bestaaende Love, og det ikke blot ved Loven af 8de April 1851, men ogsaa ved Loven af 27de Januar 1852, Berettigelse til at afhænde den; og det er netop for Diebliffet under Spørgsmaal. Det, som jeg fremhævede, er grundet paa Opgiøvelser fra Domainedirektoratet, netop i Anledning af denne Sag, og der har heller ikke været nævnt paa den Forreguelse nogen Eiendom udover dem, jeg har fremhævet, med Undtagelse af dem, som der allerede er Berettigelse til at sælge ifølge de bestaaende Love. Der er saaledes meget saa Statseiendomme, som der er Spørgsmaal om at kunne afhænde, med Undtagelse af Kirker, Tiender og Skove.

Ordføreren: Ja, jeg seer ikke rettere, end at det nytter lidet, at Finantsministeriet har Bemyndigelse til at sælge disse Eiendomme, naar man ikke forsøger at sælge dem. Jeg har maaffee hørt seil, idet jeg troede, at den ærede Minister før sagde: Bjørnsholm; han har maaffee sagt de Bjørnsholmske Skove, (Finantsministeren: Den Bjørnsholmske Hovedgaard), eller Hovedgaard. Jeg nævnte kun „Bjørnsholm“; men det gjør ikke noget Væsentligt til Sagen. Der er desforuden en temmelig lang Række af Eiendomme; den ærede Minister sagde saaledes, at der var ingen Møller; men der er 4 til 5 Møller, der er tillige Vandkraften paa Silkeborg, forskjellige Eiendomme paa Bornholm, og saa fremdeles. Men jeg skal ikke videre opholde mig derved.

Finantsministeren: Det ligger virkelig i, at den ærede Ordfører, hvad jeg finder ganske naturligt, ikke er fuldstændigt inde i disse Forhold. Han taler om Eiendomme paa Bornholm. Der er ikke en eneste Eiendom paa Bornholm, som Regjeringen ikke er berettiget til at afhænde. Det Samme gjælder om Møllerne. Den ærede Ordfører maa erindre, at alle disse Forslag ere fremkomne ifølge Regjeringens Initiativ. Er

det saa nogen grundet Indvending, at Regjeringen ikke benytter det Initiativ, den selv har taget? Hvad skulde bevæge Regjeringen til selv at fremsætte et Forslag til at sælge, naar det ikke var dens Mening at sælge? Men, om ogsaa Bemyndigelsen er erhvervet, kan der dog være forskjellige Meninger om, naar man bør benytte denne Bemyndigelse. Her er nu det Tilfælde, at Arresø Gaard var vurderet flere Gange højere end den Sum, der er budt derfor; og jeg dristede mig derfor ikke til at approbere Budet; men derfor kan man ikke sige, at der mangler paa Tilbøielighed hos Regjeringen til at udføre sit eget Forslag.

Tscherning: Det er jo vanskeligt at bestemme en Person's Tilbøielighed; men det, man kan bestemme, er, hvorvidt Tilbøieligheden træder over i Livet og bliver virksom, og da tør jeg sige, at i det Hele taget Regjeringens Tilbøielighed til at sælge af de Statseiendomme, som vi have villet sælge i en lang Række af Aar, ikke har været virksom. Det, som jeg skal give mig den Frihed først og fremmest at belyse, er, at Sagfundskaben, Sagkyndigheden, er vildledende, naar den ikke er rigtig. Den ærede Minister nævnte om Arresødal Skove, at de ikke vare skiftede til at sælges i Forbindelse med Arresødal Gaard. Det er nu aldeles vist, at Arresødal er en ganske anderledes sælgelig Eiendom, naar den sælges tillige med den nærliggende Skov; men hvorfor maa Skovene ikke sælges? Fordi, sagde den ærede Minister, at de ere med megen Omhyggelighed og Kunst opvækkede Skove, som endnu kræve en varsom Haand; — saaledes troer jeg det var, han sagde, eller omtrent noget lignende, — for at kunne blive til det, de bør blive. Men dette er tilforladelig ikke saaledes. Den største Deel af Arresødal Skov bestaaer af 100 og atter 100 Aar gamle Træer. Hele Højbjergskov, som udgjør den største og kostbareste Deel deraf, var en gammel Skov allerede, da jeg var Barn. Den blev dengang klippet endeel, men er siden voret op og igjen bleven stor. Endeel af Træerne paa „Norske Bakke“ ere vel nyplantede, og kunne saaledes henføres til det, den ærede Minister har omtalt; men den bageste Deel deraf er gammel